

У пошані
до піонерів -
лицем
до молоді!

СВОБОДА

UKRAINIAN DAILY

Редкація 1 Адміністрація:
"Svoboda", 81-83 Grand St.
Jersey City, N. J. 07303
434-0237
434-0807
УНСоюз: 435-8740
Тел. з Нью-Йорку:
Barely 7-4125
УНСоюз: Barely 7-5337

РІК LXXVIII Ч. 136. ДЖЕРЗІ СІТІ І НЬО ЙОРК, СЕРЕДА, 21-го ЛИПНЯ 1971 ЦЕНТІВ 15 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK WEDNESDAY, JULY 21, 1971 No. 136. VOL. LXXVIII.

КОРОТКІ ВІСТІ

Вівторок, 20 липня 1971

В АМЕРИЦІ

ЗА ДАНИМИ БЮРА ПЕРЕПИСУ НАСЕЛЕННЯ та Бюро Освіти, на півдні США все ще є багато неграмотних людей. Круто їх нараховують до одного мільйона, і між ними є білі, чорні та люди інших рас, як правило, з бідних родин. Хоча у США за останні 10 років надзвичайно зменшилась неграмотність серед населення, все таки мільйон людей у південних штатах не зміє писати на жадній мові, ані прочитати газети чи дорожні знаки.

ФЕДЕРАЛЬНИЙ СУД ЗАСУДИВ НА 12 РОКІВ тюрми колишнього губернатора штату Західна Вірджинія Вільяма Беррона, додавши до того ще й 50 тисяч доларів грошової кари. Беррон намагався підкупити старшину присяжних, який взяв гроші і який також дістав 12 років тюрми.

ГАЗЕТА КОМУНІСТИЧНОЇ ПАРТІЇ КУБІ "Гранма" помістила без коментарів коротке повідомлення про те, що президент Річард Ніксон має відвідати комуністичний Китай. Кубинська преса наслідок у цьому питанні советську пресу, яка також стримується від коментарів. Головною "новиною" в "Гранма" подана вістка про націоналізацію деяких міських кооперативів у Чиле, але поки що промовчано поразку комуністичного кандидата в Чиле у виборах до Конгресу в місті Вальпараісо.

ЯКИХ 400 ПОЛІЦАЙ У НЬО ЙОРКУ зробили ще один рейд, головню в районі Грінвіч Вільджд, на нелегальних торгівців горілчаними виробами. У деяких місцях там нелегально продають горілки, збираючи прибутки, як припускає поліція, для "мафії".

НА АЕРОДРОМІ В ЛОС АНДЖЕЛЕСІ ПРИЗЕМ-ЛІВСЯ великий літак, що летів із Сіднею в Австралію, маючи на борту 290 пасажирів. З невідомих причин літак сів не на звичайну доріжку, а виїхав на землю й зупинився лише за кілька соток ярдів від берега. На щастя, потерпілих не було.

МІСЬКИЙ КОНТРОЛЕР У НЬО ЙОРКУ Абрагам Бім вважає, що круто 100 тисяч учнів і учениць у публічних школах цього міста зазнає різні нарікання, себто одна третина всіх учнів у такі школах. Він обивуватиме Освіту Радіу Нью Йорку в тому, що вона замовчує справжній стан перед батьками і не досить активно береться до розв'язки цієї проблеми.

У СВІТІ

ГОЛОВА ІСПАНІЇ ГЕН. ФРАНСІСКО ФРАНКО ПРИЙМАЄ віце-президента Спів'єтто-минулою медією о год. 8 вечором і вони нараджувались близько півтори години. В тому дні Іспанія відзначувала 35-річчя початку громадянської війни, яка закінчилась перемогою комуністичного правління і приходом до влади генерала Франка.

ГРЕЦЬКИЙ БАГАТИР ПОАННІС ЛАТІС ЗАПРО-ПОНУВАВ грецькому уряду дарунок у висоті 3-ох мільйонів доларів, як компенсацію за відмовлення Комісії для міжнародних справ американського Конгресу допомогти Греції, поки там не привернеться демократичного ладу. Грецький уряд подякував, але відмовився прийняти цей дарунок, заявивши, що уряд не потребує відкликатися до жертвенності своїх громадян.

СОВЕТСЬКА ПРЕСА МОВЧИТЬ про рішення президента Ніксона відвідати Пейпінг, а преса в комуністичних сателітських країнах не знає, на яку ногу стати, бо чекає на директиви з Москви. Тому й польський офіційний орган "Трибуна Люду" мовчить, але інший щоденник "Жинце Варшави", хоч теж контролюваний партією, приніс статтю, в якій прихильно ставиться до цієї подорожі през. Ніксона, як ніби до доказу на зміну дотеперішнього ставлення американського президента супроти "соціалістичних" країн та звороту в сторону "близького реалізму". Зрештою, "Жинце Варшави" твердить, що вістка про ту подорож Ніксона, не зробила великого враження в соціалістичних країнах.

ПАПА ПАВЛО VI ЗАЯВИВ У СВОПІ публічний промову в своїй літній резиденції Кастель Гандольфо, що "щось велике і щось нове діється у приготуванні до великих змін у світі" — натякнувши, очевидачки, на плановану подорож през. Ніксона до Комуністичного Китаю. Апостольська Столиця не має офіційних зв'язків з Комуністичним Китаєм, але Папа виконав був вже кілька років тому за допущення Комуністичного Китаю до Об'єднаних Націй і китайські комуністи передали свою готовність нормалізувати взаємини з Ватиканом.

"Голос Америки" інформує про діяльність СКВУ

Нью Йорк (СКВУ-УПС). — У рядках своїх щотижневих інформацій про українське життя за межами України у світі, "Голос Америки" переслав в Україну 17-го липня інтерв'ю з д-ром Михайлом Соновським, виконавчим директором Секретаріату СКВУ. У 15 хвилинному інтерв'ю, яке робив співробітник "Голосу Америки", В. Сохан, була подана вчорашня інформація про дотеперішню діяльність Секретаріату Світової Конгресу Вільних Українців і його Президії спершу в Канаді під керівництвом о. д-ра В. Кушніра, і потім у США під керівництвом Посла Лисогора. Окрему увагу виконавчий директор СКВУ звернувся на працю Комісії прав людини (голова сенатор П. Юзик), яка перевела ряд акцій в обороні прав людини на українських землях, а також поін-

ТИЖДЕНЬ ПОНЕВОЛЕНИХ НАЦІЙ ВІДЗНАЧЕНО В БАГАТОХ МІСТАХ АМЕРИКИ ВРОЧИСТИМИ ЦЕРЕМОНІЯМИ

З Нью Йорку, Філадельфії, Клівленду, Дітройту, Чикаго, Бофало, Лос Анджелесу та багатьох інших міст Америки інформують про вчорашнє відзначення проголошеного президентом Ніксоном Тижня Поневолених Націй. В одних громадах та-

кі вчорастості вже відбулися, в інших заплановано впровадити цього тижня. Вчорастості включали торжественні Святі Літургії в церквах у наміренні поневолених націй та маніфестаційні зібрання, в деяких місцевостях мирні демонстрації.

ТИЖДЕНЬ ПОНЕВОЛЕНИХ НАЦІЙ У ФІЛАДЕЛФІЇ

Відзначення Тижня Поневолених Націй започатковане у Філадельфії в середу, 14-го липня, отже ще перед його формальним проголошенням. Місцевий український католицький щоденник "Америка" про це святкування інформує:

Відзначення Тижня Поневолених Націй, подібно як і в минулих роках, підготував місцевий Комітет Поневолених Націй, у склад якого входять представники організацій десяти національних груп під проводом проф. Остина Еппа — голови, Ігната Білінського — екзек. заступника голови, п-і Маргріт Ротля — секретарки і Альберта Бегіана — скарбни-

вищених степенях при вході до будинку, побіч стали представники національних груп з прапорами, а по боках пам'ятника Вашингтона — учасники маніфестації з транспарантами.

Програму маніфестації відкрив і нею проводив Ігнат Білінський, молитву провів представник Кардинала І. Крола — о. монс. Френсіс Стеткус, а після головну промову виступив голова КІПН проф. Остин Епп, відомий політичний діяч і автор багатьох праць. Він підкреслює гіпокрізію коекзистенції з московською імперією, який загрожує вільно-світлої та закликає до посилення акції в користь поневолених націй на міжнародних форумах.

Гострі слова засуду московсько-совєтської тоталітарної системи та вислови симпатій для поневолених Москвою націй передали у своїх промовах демократичний кандидат на посади міста Френк Різо і в заступстві республіканського кандидата та — адв. Ентоні Новосаїт. Республіканський кандидат на мейора міста Тачер Лонгстрет був присутній на площі, де збиралися учасники походу.

По відчитанні Проклямації ТІПН мейора Філадельфії студентку Іркіною Столяр та прийняття резолюції через акумуляцію, що їх відчитала секретарка КІПН Маргріт Ротля, делегация Екзекютив КІПН склала символічний вінок Поневолених Націй у стіп пам'ятника Вашингтона. Маніфестація закінчена молитвою, яку провів о. монс. Фр. Стеткус. Маніфестація мала широкий відгомін у місцевій американській пресі.

БОГОСЛУЖЕННЯ І МАНІФЕСТАЦІЯ В НЬО ЙОРКУ

Тижень Поневолених Націй відзначено в Нью Йорку вчорашніми Богослуженнями в церквах та маніфестацією в Сентрал Парку і мирною демонстрацією біля приміщення советської місії до Об'єднаних Націй.

В катедрі св. Патрика Свату Літургію відправив, у приналежності кардинала Тереса Кука, президент Конференції Американців Центральної і Східної європейського походження (КАСІД) монсінйор Джон Балукнас, а проповідь виступив тоїгоумен Чина Василія Великого о. Патрік Паша. Він говорив про боротьбу і змагання поневолених Москвою народів до волі і незалежності, згадуючи окрема Україну. Катедра була по береги вивопнена людьми. Негайно після Богослуження оформився похід, в якому взяли участь організовані групи громадян, репрезентуючи поодинокі поневолени народи. Одною з найбільших груп була українська зі своїми прапорами і транспарантами. Провідником української групи в цьому поході був Геррі Полцій з Українських Католицьких Ветеранів. Перейшовши кілька кварталів по П'ятій евеню, похід дійшов до Сентрал Парку, де відбулась маніфестація. Відкрив її коротким словом голова ньюйоркського Відділу Тижня Поневолених Націй суддя Метью Трой, а головним промов-

цем був директор Відділу Національностей в Крайовому Комітеті Республіканської партії Лашло Паштор.

Він відчитав проклямацію Президента Ніксона із проголошенням третього тижня липня Тижнем Поневолених Націй та говорив про все ще заперечувані Москвою права всіх народів на волю і незалежність. Промовляючи ще Юрій Волошин від українських організацій та молоді дівчина угорського походження. На закінчення схвалено відповісти резолюції, що їх відчитав Чарльз Андрєанскі. Програмою проводив д-р Іван Дочєфф. Виступав також колишній кубинський посол в Канаді, а одна кубинська артистка відповідала кілька патріотичних кубинських пісень. Господарем маніфестації в Сентрал Парку були Американські Приятелі Антибільшовицького Білью Народів.

Після маніфестації, о год. 2-й по полудні, багато учасників маніфестації перейшли до приміщення советської місії до ОН при 67-й вулиці і Парк евеню, де відбулась мирна демонстрація, протестуючи проти советського поневолення багатьох народів.

БІЛЯ СТАТУСІ СВОБОДИ

Того самого дня, в неділю 18-го липня, в Нью Йорку відбулась друга зворушлива маніфестація для відзначення (Закінчення на стор. 4-й)

Губернатор штату Коннектикат Томас Мескіл підписує проклямацію Тижня Поневолених Націй у штаті. Церемонія відбулась 12-го липня 1971 в приватності представників Комітету Поневолених Націй. На фото (зліва): голова Комітету українців інж. Яр. Лучкань, польський представник Ч. Малішевскі, полька панна І. Сит, українка Д. Кузьма, латвішка З. Кулітс, литовка Д. Дзікас, естонка В. Логуш, польський представник В. Мазінскі. Посередні — губернатор Томас Мескіл, Голова Комітету інж. Лучкань при цій нагоді вручив губернаторові Мескілові книжку проф. Л. Добрянського "Vulnerable Russians". Тижень Поневолених Націй в Коннектикаті започаткований в неділю, 18-го липня. Богослуженням в українській католицькій церкві св. Михайла і після традиційним сніданком в Українському Народному Домі з участю всіх представників Комітету Поневолених Націй. Всі ці церемонії й імпрези відбулися в Гартфорді.

Ніксон закликає членів Конгресу не робити коментарів про його подорож

Вашингтон. — Президент Ніксон запросив до себе в минулий понеділок 18 липня вісім сенаторів і дев'ять конгресменів з обох партій і перевів із ними нараду про свою задуману подорож до Пейпінгу. Ніяких подробиць про ту конференцію не подають, за винятком того, що Президент просив членів Конгресу стриматися від публічного коментування його подорожі та пов'язування її з В'єтнамською війною чи іншими конкретними актуальними проблемами. Цей заклик Президента стояв вірогідно у зв'язку з заявою сенатора Гю Скатта в радіо-телевізійній передачі, що наближення Америки й Комуністичного Китаю, заманіжене подорожжю Ніксона до Пейпінгу, призведе до швидкого закінчення В'єтнамської війни. Згодом, вернувшись до Капітолу, одразу ж після демократичної більшості Майк Менсфілд, як голова республіканської меншості сен. Гю Скатт передали просьбу Президента своїм колегам. Одночасно, в минулий понеділок, державний секретар Вільям Роджерс прийняв поодиноких амбасадорів 9-ох союзних і

запризначених з Америкою держав, які просили ближче з'ясувати їм причини й цілі цієї подорожі Президента. Були ними амбасадори Вільного Китаю з його осідком на Тайвані (Формозі), Японії, Австралії, Нової Зеландії, Британії, Таї (Сіаму), Франції, Західної Німеччини й Італії. Однаково речник Державного Департаменту, як і всі ті амбасадори нічого не виявили про зміст тих конференцій. Представник Вільного Китаю амбасадор Джеймс Шен-обмежився до заяви, що "державний секретар Роджерс здебільша говорив, а я слухав". Державний Департамент відмовився теж скласти будничу заяву у зв'язку з повідомленням французької пресою агенції з Пейпінгу, що комуністичний прем'єр Чу Ен-лай передав Генрі Кісінджеру під час розмов із ним в дні 9-11 липня ц.р. меморіал з 8-ма пунктами, як платформою американсько-китайського порозуміння. — В минулий понеділок Президент головував також на засіданні повного свого Уряду, на якому теж інформували членів Уряду про свою подорож до Пейпінгу.

В телефонічному страйку досягнуто порозуміння щодо нового контракту

Вашингтон. — В понеділок 19 липня ц.р. у висліді затяжних переговорів досягнуто тут порозуміння в справі нового контракту між телефонічними робітниками, членами спілки Робітників Зв'язку Америки, які вийшли на страйк ще в середу минулого тижня, і керівництвом телефонічної компанії Белл Систем. Телефонічні робітники одержали від провду своєї спілки доручення повернутися до праці у вівторок 20 липня опівночі. Новий контракт встановлює 33,5-відсоткову підвишку заробітних платень на протяз найближчих трьох років і коштуватиме телефонічну компанію яких чотири більші доларів. Згідно із старим контрактом пересічна заробітна плата разом з іншими виплатами т. зв. бенефітами, становила 4.63 дол. на годину. Наприкінці речення нового контракту,

значить після трьох років, ця пересічна плата виноситиме 6.18 дол. на годину. В першому році контракту заробітні платні будуть підвищені на 12.8 відсотків. Будуть окрема усунути всі дотеперішні нерівності щодо заробітних платень між чоловіками і жінками. Для робітників у великих містах, із більшими коштами проживання, будуть встановлені окремі додатки. Умови контракту мають бути затверджені ще усім членством спілки шляхом голосування, яке має відбутися протягом трьох найближчих тижнів. Керівники ньюйоркських відділів Спілки Робітників Зв'язку, в яких об'єднуються 38 500 робітників і службовців, не погодилися на умови підписаного між промовою спілки і керівництвом Белл Систем контракту. Якогось рішення в справі повороту до праці вони ще не проголосили.

ВЛАДИКА МСТИСЛАВ ПОВЕРНУВСЯ З ВІДВІДИН В ЄВРОПІ

Бавнд Брук. — Митрополит Української Автокефальної Православної Церкви в екзилі та виконуючий обов'язки Митрополита Української Православної Церкви в США Віпроев. Владика Мстислав повернувся минулої п'ятниці, 16-го липня із приблизно одинадцятих відвідин в Європі, що він їх відбув у зв'язку з вчорашніми святкуваннями 50-річчя відновлення Української Автокефальної Православної Церкви. Такі святкування відбулися з участю Владика Мстислава в Англії, Німеччині і Франції. До подій великого значення під час відвідин Владика Мстислава в Європі належить його зустріч та розмови з Вселенським Патріархом Православної Церкви. Його Святістю Атенаросом, про що подається в цьому числі окреме повідомлення Секретаріату УАПЦ. Негайно після свого повороту з Європи, Владика Мстислав виїхав до Джансон Сіті, Н. Й., та разом з Влади-

Владика Мстислав

кою Марком взяв участь у 24-й Конвенції Української Православної Ліги. Звідомлення з цієї Конвенції буде надруковане в черговому числі "Свободи". Після Конвенції, Владика Мстислав виїхав до Канади на зустріч і розмови з Владиками Української Греко-Православної Церкви.

КОМУНІКАТ СЕКРЕТАРІАТУ УАПЦЕРКВИ

В дні 6-9-го липня 1971 р., Митрополит Української Автокефальної Православної Церкви та о. о. Митрополита Української Православної Церкви в США, Пресвітер Владика Мстислава, перебував у Царгороді, осідку Вселенської Патріархії. На левоніш зустріч Владика Мстислава особистий секретар Вселенського Патріарха о. Архид. Германос, який привітав нашого Митрополита від імені Патріарха Атенароса та віддав у розпорядження Гостя патріарше авто.

У середу 7-го липня, Владика відвідав осідок Вселенського Патріархії на Фенарі та склав візиту Канц. Ефенді, Соломії і Феодосії, що спочивають у цій церкві. Після цього Владика поспішив у стародавній Катедральній церкві св. Юрія та поклонився мощам св. Св. Сфії, Соломії і Феодосії, що спочивають у цій церкві. Митрополит Гавріл, член Синоду й господар Патріархії, гостив Владика Мстислава обідом, на якому були присутні: Канцлер Синоду — Митроп. Каллінікос, представник Антиохійської Патріархії у Фенарі — сп. Космас з Дамаску, сп. Сілас — заступник Екзарха Патріархії на півні, і пд. Америку, Секретар Синоду — о. Архид. Меневіглю, проф. А. Дуларіє із Колумбійського університету в Нью Йорку, особистий Секретар Патріарха Архид. Германос, о. прот. П. Мелєх, що супроводив Владика Мстислава у цій подорожі, та інші співробітники Всел. Патріархії.

Після полудня того ж дня, Владика переїхав на острів Халкі, де міститься Духовна Академія Патріархії та літня резиденція Всел. Патріарха. Перед брамою Академії Владика Мстислава зустріли два архимандрити та ієромонахи і командант патріаршої сторожі. Не зважаючи на те, що саме тоді була відпочинкова пора, Його Святість Патріарх Атенарос уже чекав на Владика Мстислава у своєму кабінеті.

Зустріч обох Первоієрархів була дуже сердечна. Його Святість кількакратно обіймав нашого Владика і пригадував попередні зустрічі, яких на протяз останніх 23 років було кілька, як у США, так і в Царгороді.

Не зважаючи на свій віковий вік (87 років), під час двогодинної розмови, Його Святість виявив велике зацікавлення та обізнаність із проблемами нашої Церкви. Окрему увагу в розмові було присвячено церковним подіям у США, які інспірувала Московська патріархія, створюючи т. зв. Американську Автокефальну Православну Церкву.

Із свого боку Митрополит УАПЦ поінформував Його Святість про сучасний стан Української Православної Церкви в Україні та в країнах вільного світу і при цьому окрему увагу звернув на ухвали цього річного собору Російської Православної Церкви в Загорську під Москвою, в яких виявлено окрема вороже ставлення Московської патріархії до УАПЦ, що існує, творючі діє і розвивається поза засадою владі СССР. У цій частині розмови Його Святість попросив докладніше познайомити його з теперішнім організаційним станом нашої Церкви у вільному світі.

Владика Мстислав дав вичерпні інформації. Базою для висновків із цієї розмови були права й привілеї Київської Митрополії з-перед 1686 р., до якого то часу наша Церква мала самостійність і повну автокефальність.

Водночас окрему увагу було звернено на Томос Вселенської Патріархії з 1924 р., який було надано автокефальній Православній Церкві в Польщі в границях якої у 20 столітті перебували українські землі, на які розтагалась у свій час юрисдикція Київської Митрополії.

Владика Мстислава приймали у Царгороді з усіма почестями, належними Голові Помісної Церкви.

ПЕРЕД ЗІЗДОМ УКРАЇНСЬКИХ ЄВАНГЕЛЬСЬКИХ ЦЕРКОВ

Честер, Па. — Журнал "Післанець Правди" з серпня ц.р. повідомляв, що 26-тий з'їзд Об'єднаних Українських Євангельсько-Батистських Церков у США відбувається в Чикаго, Іл. З'їзд розпочнеться Богослуженням о 7-й вечора у п'ятницю 3-го вересня. Наступного дня будуть ділові наради, увечері — адв. молоді. Наради триватимуть також у неділю. Зцікавлені мають звертатися по інформації до пастора української батистської церкви в Чикаго проп. Івана Поліщука, телефон: (312) 725-0561. Головою Об'єднаних є пастор Олександр Гарбузюк, секретарем — Д. Марійчук.

— Але ж ми — господарі господарів своєї долі! — заперечив палик Волт. — Ось я, наприклад, не хочу, щоб ця наша зустріч була останньою. Якби ми могли відіграти

В Акрон, одного дня зібрано 7,000 доларів на ФКУ

Акрон (О. Л.)—Вже довгий час представники Фонду Українських Студій в Акроні, Огайо старалися пожити збірку кампанії, щоб зібрати фонди на завершення Гарвардського Центру Українських Студій. Голова Комітету ФКУ, М. Іванюк, з представниками: С. Берегула, п-і Іванюк, О. Куріло та В. Галамай відвідували поодинокі родини, щоб переконати їх, що пожертва на ФКУ це допомога українській науці, а це рівняється допомозі нашому повоєнному народові.

Щоб спонсоризувати значення ФКУ в Акроні, Комітет ФКУ разом з Управою відділу УНС ч. 295 головною. М. Ковалем і секретарем С. Мотровичем рішили влаштувати бенкет, з якого чистий дохід призначили на українські студії в Гарварді.

Дня 23-го травня такий бенкет відбувся в залі української католицької церкви. На бенкет прибуло багато людей. Між присутніми ми бачили пароху церкви о. Т. Дурбака, наших лікарів, підприємців та робітників. Були тут старі та нові емігранти, вже тутешні уроженці, прийшла наша молодь як також 80-літні бабусі.

Голова Відділу УНС, М. Коваль, точно в годині 4.30 відкрив бенкет, вітаючи всіх присутніх та попросив о. Т. Дурбака до переведення молитви. Наші пані, члени УНС, подали обід, за що їм належить признання та щира подяка.

Короткі інформативні доповіді про велике значення та працю Гарвардського Центру Українських Студій виголосили Василь Лагошняк та Богдан Дейчаківський в українській мові, а студентка, Орієна Лагошняк в англійській мові. Про збірку кампанію ФКУ в Акроні доповідала пані Іванюк. Бенкетом проводив Михайло Коваль.

Богдан Дейчаківський в своєму слові згадав, як провів ісподу влітку влітку ФКУ протягом 10 років, яку проводили наші студенти на чолі з ентузіастами цієї справи м-ром С. Хемичем та Б. Тарнавським, як приступлено до створення першої Катедри Української Історії в Гарвардському Університеті. Про плани створення ще 2-х катедр української мови і літератури та науково-дослідного інституту. Прелегент підкреслив, що найбільшою цінністю Гарвардського Центру Українських Студій під сучасну пору являються молоді люди-студенти. Зараз їх є біля 50, духово об'єднаних докрити українці. Не один з них до сьогодні не

згадує, що зараз на чужині рідні українського наукового світу проріджуються і завданням Українського Гарвардського центру є випускати молодих наших науковців, щоб українську науку вони могли продовжувати. Доповідач звернув увагу на дуже корисну річ з заснуванням Гарвардського Центру Українських Студій, а саме: видавничу. Ми зараз масово зможемо задармо щороку видавати 20 томів наукових книг чи підручників про Україну з фірмою Гарвардського Університету, із можливістю розповсюджуватися по всіх університетах, бібліотеках та наукових інституціях, як в Америці так і в усьому західному світі. Щоб це все сталося потрібно нам не жаліти грошей і завершити це розпочате важливе діло.

На закінчення свого слова Лагошняк прохав присутніх не чекати, а зараз декларувати відповідну суму хто скільки в стані пожертвувати.

По цих трьох доповідях присутні ставили питання, що про прелегента давали вичерпні відповіді. Бенкет збирався до кінця, щоб закінчити його успішно М. Коваль, він провадив згаданим бенкетом, пожертвував тисячі золотих рублів платили різним західним науковцям, письменникам та журналістам, які про Московію писали так як цього вимагали інтереси царської імперії. Тому то не має нічого дивного, що сьогодні майже весь науковий світ на заході є промосковський. Отож завдання нашої еміграції є починати спростовувати це промосковське наставлення і це у великій мірі повинен робити Гарвардський Центр Українських Студій. Прелегента Е. Мартинюк-1.700 дол. (попередньо вилатив 1.000 дол.), та Михайло Українець-1.000 дол., Петро Яничко-200 дол., Відділ УНС ч. 255-150 дол. (чистий дохід з бенкету), по-100 дол. вилатили: М. Українець мол., В.

30 абітурієнтів Школи Українознавства в Клівленді, Огайо

ІСПИТОВА КОМІСІЯ: Ярослава Піхурко; председітель іспитової комісії ісп. Іван Бурда; директор Школи Олена Дуб; члени комісії: Василь Іванчук; Ярослава Варич; АНТУРІЕНТИ: Роман Гетьський, Роман Маронюк, Люба Ільчишин, Христина Гавур, Ареда Гітська, Роксолія Павлішин, Оксана Пучак, Дарія Іванчик, Орест Степан, Асофія Козуб, Андрій Павлішин, Григорій Магоний, Ольга Андрієвська, Дарія Бзерська, Дарія Жоник, Тереса Балли, Дарія Казушка, Дарія Тимон, Михайло Кулик, Лев Кудик, Михайло Любимський, Юрій Віницький, Роман Гаврилюк, Марія Кайчук, Дарія Мудра, Адріана Удильська, Лариса Пашин, Адріана Тим'як, Роман Ліщинецький, Стефан Нозимський.

ПРЕСОВИЙ ФОНД „СВОБОДИ“

На прохання Фонду Українських Студій в Гарварді, на надіслані своїми добровільними доплатами до передплати та своєю пожертвою на фонд „Свободи“ та в надіслані англійською „Українського Тижня“ і давнього журналу „Веселки“, і потверджено з подібною висотою одержаної суми.

ЛИСТА, Ч. 17.

І. Майна, Вашингтон	\$ 20.00	І. Іванюк, Елізабет	2.00
Збірка на доминок		О. Запорожеч, Бронкс	2.00
св. п. М. Прокопова	18.00	О. Зарічний, Спрінгфілд	2.00
Центральний Комітет		Я. Липей, Ютика	2.00
Українських		В. Матичак, Чикаго	2.00
Американських		В. Мелько, Філадельфія	2.00
Організація, Маламі	15.00	М. Мелько, Філадельфія	2.00
Гурток „Книголюбів“		Лонг Айленд Ситі	2.00
Бронкс	10.00	І. Мокринський, Трентон	2.00
А. Заскис, Алабамбург	40.00	С. Оленішкіна, Ньюарк	2.00
М. Сковорода, Нью-Йорк	8.00	І. Остронь, Юніон	2.00
О. Войчук, Даймонд Поінт	7.00	В. Салва, Гасфілд	2.00
А. Герман, Мейфуд	7.00	Т. Таллівський, Рокестер	2.00
Н. Л. Хойнацька, Гарвей	7.00	П. Фелус, Лексингтон	2.00
І. Кравчук, Дарія	6.00	П. Хомінький, Чикаго	2.00
І. Пачук, Ірвінгтон	5.70	С. Тур, Асторія	1.20
С. Ковальчук, Маламі	5.00	С. Делі, Монреаль	1.00
В. Семко, Дурге	4.00	І. Додик, Ст. Катрікс	1.00
М. Тарчанин, Карліс	4.00	Н. Дуа, Ст. Катрікс	1.00
Д-р Я. Яримович, Філадельфія	3.00	П. Дікс, Ст. Катрікс	1.00
С. Вереса, Нью-Гейвен	2.75	Т. Калитовський, Дітройт	1.00
К. Островська, Ошав	2.20	В. Люба, Монреаль	1.00
І. Валашевський, Френклін Парк	2.00	І. Молодич, Маратон	1.00
М. Дербун, Мінеаполіс	2.00	В. Протасин, Монреаль	1.00
М. Дідик, Олд-Форд	2.00	Т. Чикало, Кінгстон	1.00
		Є. Ясеновський, Джерсі Сіті	1.00
		Т. Грей, Торонто	0.20

Похорони Друга

Дня 28 травня 1971 року несподівано помер від удару серця в Клівленді, Огайо, активний член Спілки Української Молоді, кол. голова Осередку СУМА на Пармі с. п. Василь Клішук.

Смерть активного суспільно-громадського діяча, особливо на вітніку вихованця української молоді, члена революційної ОУН, невід'язуваного працівника СУМА дуже засмутила чисельну українську громаду Парми і Клівленду. Цей ширий смуток поширився на всю нашу Спілку, що атратила в особі Покійного відданого працівника, який вів свій час привоачував суміський молодь.

Похорон св. пам. Василя Клішука відбувся в понеділок 31 травня. В похороні взяли участь, крім Родичів, багато громадян і zorganizована молодь СУМА. Понад 500 айт супроводжало Покійного в останню дорогу. Над гробом промовляли: проф. С. Галамай від ОУФФронту, Анатій Никончук від ГС УМА та Головного Уряду У-НПомочі, Оля Джуман від родини покійного Василя, п. Тарас Бурій від організації стейту Огайо та голова Батьківського Комітету на Пармі.

Сл. п. Друг Василь Клішук

Після похорону в залі УК-Церкви на Пармі відбулись поминки, якими проводив Голова 3-го Відділу ООСХУ п. Мирослав Пейтинш. Голов не слово з висловами співчуття родині виголосив Іван Вовчук.

Покійний В.Клішук народився 8-го серпня 1920 р. в с. Космерик, Буцацького повіту в Україні. В смутку залишив дружину Галину та двох дітей — Осану і Марусю.

Ш. М.

НАШИМ ДІТЯМ І МОЛОДІ

Найцінніший скарб кож-225 дол. долучив оце 25 дол. народу — його діти й в річницю смерті брата Замольда. А особливо народу повноголоного, який змагається за своє майбутнє державне буття.

В умовах української діаспори виявляємо турботу за наше молоде покоління: розбудували хоч і невеличкий, але все ж немалу мережу рідних шкіл, рід дитячих осель — таборів для дітей і молоді Пласту, СУМ-у, МУН, ОДУМ-у, масмо молодечі хорі, капелі, наша молодь має ніфестус проти терору окупанта в Україні, створила свої активні студентські товариства. Але при цих усіх, незаперечних успіхах — є тривожна позначка — малі тиражі і малий збут нашої дитячої книжки, навіть у випадку, коли книжки визнають нашими шкільними лектурами.

Коли і в такій ситуації Об'єднання Працівників Літератури для Дітей і Молоді, ОПЛДМ, кожного року випускає нові видання для наших дітей, то це один з великих наших позитивів, але він дуже половинчастий, і видання роками залежуються в магазинах, а наші рідні школи, жіночі і молодечі та інші товариства не часто виявляють реальне зацікавлення ними і їх належним поширенням між дітьми та батьками.

Видавничу ситуацію ОПЛДМ ім. Л. Гілової рятують передусім наші найвідоміші громадяни — жертводавці в Видавничий фонд наших дітей і молоді. Без цих пожертв уся видавничу праця ОПЛДМ була б неможливою і давно припинилася б. І оцім жертводавцям належить особливе велике признання й подяка, бо вони — будівники Української справи від основ, від фундаменту.

Викази пожертв поміщую ОПЛДМ у своїм бюлетені та в пресі а жертводавці суми від 250 дол. угору будуть поміщені в книжкових виданнях ОПЛДМ, з фотографіями і біографічними даними.

У нашому виказі в 25-ліття створення ОПЛДМ масмо поважнішу позицію, як суму 400 дол. давніше, а тепер 250 дол. зложено відомим у Торонті громадським діячем д-ром Степаном Булаком; зчегри пожертва п-і Юстини Сироїд з Еспанолі, Онт., активної діячки в УНО і ОУК — в сумі 250 дол. інж. Василь Вакич з Торонто до попередньої суми пожертв

Виставка картин Юрія Соловія в Мюнхені

З кінцем липня ц.р. починається виставка тридцятирх грав нашого авангардного малюра-експрессионіста в галерей Гюнтер Франке в Мюнхені. Ця галерея має репутацію однієї з найкращих в Європі. Гюнтер Франке перший лансував молодих тоді німецьких модерністів, як Кле, Кірхнер, Кандітські, Бекман і ін., аналогічно як в Парижі Канвейлер популяризував Пікассо, Брака, Матісса й інших тепер уже світової слави мавлярів паризької школи. Того рода ідейно-мотивовані торговці картин дуже рідкі на мистецькому ринку, їхня заслуга в тому, що вони зуміли створити клімат для кращого розвитку авангардного мистецтва.

Гавші Соловія — це еволюційне продовження теми виставки „Тисяча голів“, що відбулася в грудні 1970 р. в Українському Інституті Америки в Нью-Йорку.

Появилася 24-сторінкове вакаційне число „Веселки“

Джерзі Ситі, Н. Дж.—У В-ві „Свободи“ появилася багатокольорове польвієлітне, за липень-серпень, число журналу для дітей „Веселка“, з барвистим малюнком мистця Б. Божемського на обкладинці на тему „Будують шатро“. Число розпочинається віршем Р. Завадовича „Липень“ і його ж „Як я буду новачком“. Діти матимуть що читати, бо подвійне число журналу дав великий вибір: оповідання Р. Завадовича „Як постала „Лісова пісня“, твори на продовження Ю. Тиси „Пісанка“, Ол. Олеса „Микита Кожум'яка“, оповідання-казка „Зайчик-побігачик“ О. Білоусенка, з природознавства-О. Залеського „Комари“, „Джмеліків нічліг“, у „Кутку юних авторів“ оповідання „У нічній темряві“ Катрусі Ткач з Австралії, Лесі Українці присвятила поезію Ганка Черинь, про пригоди українського хлопчика на „Коні Айленд“ у Нью-Йорку розповів Л. Полтава, про „Метелика“ К. Перелісна, про „Серпень“ Р. Завадовича про „Журавлика“ Г. Чорнобильця. В інформації „З дитячого життя“ поміщено листи від дітей-читачів, світлин з виставки опери „Лис Микита“ і оперети „Лісова Царівна“, репродуковано листа 5-річного читача „Веселки“ Юрка Ткаченка з Ніагара Фоллс у Канаді та ін. В числі з 12 фотодокументів та понад 20 ілюстрацій, між ними й дуже вдала-12-річного Юрка Кука з Джерзі Ситі під назвою „Качечка“. Ілюстрували „Веселку“ ЕКО, Ю. Козак, М. Михайлич, П. Холодний мол. П. Андрюєв, Б. Божемський, Ніна Мрич-Мудрик.

Нема то як на Союзівці!

Осели Українського Народного Союзу в Ботскальських горах біля міста КЕРГОНКООН, Н. Н.

П'ятниця, 23-го липня 1971 р.:
ЗАБАВА
грас оркестра Союзівки під кер. В. Добушана

Субота, 24 липня 1971, год. 8:30 веч.:
В-МІСТЕЦЬКІЙ ЧАСТИНІ:
Вечір пісні і танку
Співочо-Танцювального Ансамблю
під кер. Р. Стрельського і В. Добушана

Конферансіс:
Володимир Гентиш

Після мистецької програми
ЗАБАВА з ТАНЦЯМИ
при звуках Оркестри „АМОР“ співає ІГОР РАКОВСЬКИЙ

П'ятниця, 30-го липня 1971 р.:
ЗАБАВА
грас оркестра Союзівки під кер. В. Добушана

Субота, 31 липня 1971, год. 8:30 веч.:
Люба Дзюбак
СКРИПКА
В суботу 31-го липня
грас оркестра Союзівки під кер. В. Добушана
Телефон (914) 626-5641

ВЕЛИЧАВИЙ ТРАДИЦІЙНИЙ ПРАЗНИК

влаштує в неділю, 25-го липня ц.р.
Парохія св. Володимира в Глен Спей, Н.Й.

Понад 250 мешканців Українського Села в Глен Спей, Отці Настоятелі і Комітет Церкви св. Володимира запрошують всіх людей доброї волі прибути на цей Празник, а при цьому оглянути вже майже викінчену стилеву українську церкву.

Допобачення на Глен Спей 25-го липня!

„ДЕ КУНИТИ“

„Колись у магазинах Київського культурного, в „столітніх універмагах“ було відомість мандолін, гітар, балалайок... А зараз їх не розшукаєш, як то кажуть, „зень і з вогнею“, писав читач у „Культурі і Житті“ в червні ц.р. Голова Управління музичної промисловості УССР П. Туганов повідомив, що в Україні „Ізяславська фабрика випускає 15 тисяч гітар на рік“, а буде випускати 35 000, і що в Ужгороді „за п'ятирічний план“ мають збудувати фабрику музичних інструментів, яка випускатиме річно 10 тисяч піаніно і 150 тис. дитячих інструментів на рік.

За ОПЛДМ
Р. Г. Березовський, касир

Свдонія Минолаївна ЛАЗОВСЬКА

В смутку зашпани:
СЕРГІЙ — чоловік з родинами та друзі МАСАЛІТИНИ

В першу річницю трагічної смерті нашої Дорогої Подруги
св. п. ст. п. л. **МОТРИ ГРУНКЕВИЧ-ВІГУН**
завізьте світилі на могилу свідомо 10.00 дол. на фонд „Церква в потрібі“!

Маруся і Ігор ФЕДІНА, Клівленд, Огайо.

ТИЖДЕНЬ ПОНЕВОЛЕНИХ НАЦІЙ ВІДЗНАЧЕНО...

(Закінчення з 1-ої стор.)

На Тижня Поневолених Націй біля Статуї Свободи. Маніфестація, як попередній роки, влаштувала організація Американців за Визволення Поневолених Націй з участю Сплік Визволення України. Головним промовцем на цій маніфестації був д-р МекЕнтаер, видатний емангелістський провідник і доміний із алаштуваннях ним антикомуністичних маніфестацій у Вашингтоні. Екзекутив УВНІ очолює українська д-р Валентина Калінік. Участь у маніфестації взяла делегация СВУ з Канади під проводом І. Гладуна. Фрагменти маніфестації біля Статуї Свободи були показані на телевізії з відповідними прихильними коментарями.

Т-ВО „КІВАНІС“ І УКРАЇНСЬКІ ОРГАНІЗАЦІЇ В БОФФАЛО ВІДЗНАЧИЛИ ТИЖДЕНЬ ПОНЕВОЛЕНИХ НАЦІЙ

Бюфало, Н. Йорк. — На відзначення Тижня Поневолених Націй цього року тут склалися такі імпрези: спеціальне зібрання з обідом в американському товаристві „Ківаніс“, виступ українського промовця на місцевому радіо і знайомий телевізійний програм „Контакт“ на каналі 4, та підписанням Прокляття з нагоди Тижня Поневолених Націй Франком Седітою, посадином міста. Програму організувала Т-во „Ківаніс“ при співучасті Повітового Горожанського Комітету Поневолених Націй в Ірі, яка відбулася в середу, 14-го липня 1971 в приміщенні „Ківаніс“. У святі взяло участь 16 українських представників від таких українських організацій, як УККА, Організація Українського Визволення Громи, Союзу Українок та місцевої Української Студентської Громи. Головним промовцем на святі був д-р Володимир Душник, редактор „Українського Квартальника“ з Нью-Йорку. Він теж був гостем на спеціальній телевізійній програмі та на двох телевізійних і радіських газетних стаціях. Його виступ був зааранжований п. Атанасом Кобриним, що є референтом спеціального комітету для поборювання наркоманії при Т-ві „Ківаніс“, та адв. Андрієм Діакуним, місцевою головою Відділу УККА в Бофалло. Адв. Діакун, як підполковник в Американській Армії, був викликаний на спеціальний семінар до Вашингтону в часі відзначення Тижня Поневолених Націй. Офіційну частину свят відзначив Дж. Босман, голова Т-ва „Ківаніс“, та передав ведення програми п. Кобрини, який представив д-ра Душника. Промовець говорив про „Поневолених народи: Наші незвані союзники в боротьбі проти комунізму“. Він зупинився довше над положеннями поневоленіх країн, підкреслюючи насильну русифікацію неросійських народів та загальне гноблення всіх поневоленіх націй. Він зазначив, що видання американця м. Литовського політичного вісника, моряка Сімаха Кудряка, советських агентів ніяк не допомогло справі поневоленіх націй. Д-р Душник гостро критикував прем'єра Канади Пера Трюдо за його твердження після відвідин в СРСР, що він там не знайшов жадних доказів перес-

лідування, та за порівняння боротьби українського народу за самовизначення і самостійності з діяльністю французької терористичної організації Квебеку. Промовець закликав до моральної та політичної підтримки поневоленіх народів, які є союзниками Америки проти комунізму та російського імперіалізму. При кінці програми п. Володимир Чопик вручив д-ві Душнику „Пропам'ятку Медаль Поневолених народів“, видану імені Президента А. Ізенагавера. Всі о. М. Павлішин, парох української православної парохії, провів молитву перед відкриттям програми.

Перед виступом в Т-ві „Ківаніс“, д-р Душник виступив в одногодній програмі „Контакт“ на каналі 4, як гість Джона А. Корбетта, модератора. Попереднього дня на цій одногодній програмі був канадський журналіст П. Вергінтон, знайомий зі своїми писаннями про В. Чорновола, В. Мороза, С. Караванського й інших репресованих українських інтелектуалів. У своєму інтерв'ю д-р Душник заговорив про рад проблем, які поневолені нації, відділяючи американських військ з Європи, зменшення сили НАТО, советська пенетрація на водах Середземного моря, американська політика відносно комуністичного Китаю, советська політика в Європі та Близькому Сході, і т. п. Під час інтерв'ю д-р Душник одержав понад 15 телефонів з-поза студії, із запитами або коментарями відносно його заяв, на які він дав негайні відповіді.

За посередництвом В. Чопика, д-р Душник дав таємно два інтерв'ю для газетних, телевізійних та радіських стацій (канал 2 і 7), в яких він порушив справу поневоленіх націй та переслідування в Україні й інших краях за залізною заслоною. В середу по полудні д-р Душник, в товаристві п. Кобрини, флоридж куртуазну візиту Ф. Седіті, посадином міста, якого він пізнав в Нью-Йорку ще в 1959 році. Посадинок Седіті сказав, що він все підтримував поневолені нації, та що цього року він видасть спеціальну прес-клямацію на другий тиждень.

Атанас Кобрин, що кілька тижнів тому одержав степеня магістра з ділянки наркотиків на Ніагарському університеті, з головою Організації Комітету Відділів УНС в Бофалло. Хлямації президента Ніксона, що нею проголошено третій тиждень липня Тижнем Поневолених Націй. В рамках цієї самої програми передано інтерв'ю Вол. Сохана з екзекутивним директором Президії Світового Конгресу Вільних Українців д-ром М. Сосновським (гл. окремий виступ в цьому числі „Свобода“), переплітаючи обидва повідомлення пісню „Гей, закувала та свиста зозуля...“ у виконанні Капелі Бандуристів.

РЕАКЦІЯ МОСКВИ

На широке відзначення в Америці проголошеного президентом Ніксоном Тижня Поневолених Націй загрожувала Москва у своїй атомній радіопередачі для Північної Америки в понеділок, 19-го липня, о год. 9:30 вечора скінченого літнього часу. Тиждень Поневолених Націй в Америці Москва називає „гіпокрізією“, встановленою за урядування президента Айзенгавера для замаскування расових нес-

На Самбірщині встановлять пам'ятник гетьманові Сагайдачному

Київ. — Наступного року сповниться 350-річчя з дня смерті одного з видатних гетьманів України, політичного й військового провідника козацтва гетьмана Петра Конашевича Сагайдачного. Жителі села Кульчиці, Самбірського району Львівської області, минулого року відзначили 400-річчя з дня народження уродженця того села гетьмана П. Сагайдачного і вирішили встановити його пам'ятку скульптурним зображенням. Скульптор Петро Кулик у Львові вже закінчив проєкт пам'ятника, що сягатиме височини 7 метрів. Моноумент у центрі Кульчиці буде споруджений з білого зварязького каменю. Пам'ятник могли б відкрити цього року, коли припадає 350-ліття переможної битви козаків проти турецьких на-

У Судані владу захопили комуністи

Каїро. — До столиці Єгипту наспіла в минулий понеділок 19 липня вістка, що в сусідньому із ним на півдні Судані стався безкровний військовий переворот, при чому лідером збудованих частин війська був майор Гашем аль-Атти, якого диктаторський президент Судану з офіційним титулом голови Революційної Командної Ради, ген. Гаафар аль-Німеїрі, викликав на нараду з тієї Ради разом з двома іншими членами, як комуністами. Ген. Гаафар аль-Німеїрі теж прийшов був до влади рік тому у військовому перевороті, що його переміг проти президента Ізмаїля ель-Ажари. Хоча аль-Німеїрі закинув аль-Атти комунізм — сам він переміг був націоналізацію банків, преси і всіх великих корпорацій, завів державну цензуру та втримував тісні зв'язки з Москвою і Пей-

Комуністичний кандидат потерпів поразку в Чіле

Сантьяго. — У великому чилійському місті Вальпараїсо відбулася в понеділок вибори на звільнене через смерть одного конгресмена місце в Конгресі. Те місце дуже важливе, і змагання за нього у виборах мало велике значення для всієї країни. У виступі виборів у Вальпараїсо, де живе одна десята всіх управлених до гласування в Чіле, комуністично-соціалістичний кандидат потерпів поразку, а вибори виграв кандидат блоку Християнсько-Демократичної та інших партій, які вперше спільно виступили у виборах, відколи до влади 8 місяців тому прийшов президент-марксист д-р Алленде. Федеральним депутатом до Конгресу вийшов чималою більшістю голосів 62-річний д-р Оскар Марін, кандидат якого підтримали Християнсько-Демократична партія, Національна партія і Радикальна-Демократична партія. Д-р Оскар Марін, антикомуніст, переміг 30-літнього кандидата комуністично-соціалістичного урядового блоку Гернана дель Канто. За Канто голосували, як представника „Уряду народної єдності“, комуністи, соціалісти, частина радикалів і члени партії Християнських Соціалістів. Для лівого уряду президента д-ра Алленде це був перший важливий удар і перші прогори у виборах, відколи він прийшов до влади — таке ж шляхом виборів.

В ЗСА створено ще одну партію

„Партія миру“ — таку назву дістала нова політична партія в ЗСА, до якої ввійшли американці, котрі наочно переконалися, що обидві провідні політичні партії країни, Республіканська і Демократична, не відповідають їх потребам. Так знайома советська преса з 7-8 липня 1971 р. своїх читачів і „ще однією подією в ЗСА“. Новостворена „Партія миру“ виникла на установчому з'їзді в Альбукерку, стейт Нью-Мексіко. На з'їзді було 250 делегатів від 25 стейтів, хоча населення тих стейтів і

Знайшли скарби скитської могили в Україні

Київ. — Над берегом Дніпра у Дніпропетровській області, в могилі „Товстий“ науковці знайшли скарби, що пролежали в українській землі майже 25 століть — поховання скитських вождів. У могилі знайдено, писала „Радянська Україна“ з 2 липня, „близько тисячі предметів домашнього вжитку, царських розкошів, військових, кіньських і поховальних спорядження“. (Київська газета подала з російської мови „скіфська“ хоча треба писати „скитська“, від „скити“). Для обстеження знахідок поблизу міста Орджікідзе створено „урядову комісію“, приїздив туди з Києва заступник голови так зв. Ради міністрів

Закінчення 8-ої Пластової Лісової Школи

В суботу, дня 10-го липня, на майдані серед лісу, остання збірка Лісової Школи Закарпатська Січ.

Учасники в чотиригодинку лав слухають останній наказ та прощальне слово Команданта, (пл. сен. Андрія Миця) які читає писар-інструктор.

В наказі: признання всім таборникам за їхню пластову поставу, подяка проводу, інструкторам за співпрацю у підготовці і веденні табору, а особливо за їхню пластову поставу „яка підказала Вам віддати два тижні свого часу, без жадної нагороди, для ідеї Пласту, для ідеї вишколення нових провідницьких кадрів для пластової організації“.

А на прощання-таборів. Командант сказав:

„Все і скрізь, у своїй праці пам'ятайте, що пластові табори це не ціля сама собою, а засіб для сповнення великого завдання виховати молоду, характерну, українську людину. Розпалюйте великий вогонь пластової дружби на славу Богів, добро Пластові й вірність нашому українському Народу“.

Першунами Лісової Школи стали: пл. розв. Михайло Ганч, пл. Орест Ліщинський, пл. скоб. Андрій Філіпович. Вони одержали пластові відзначення і їхні іменна будуть додані до таблиці першунів, щоб і дев'ять Лісова Школа могла співати на другий рік: „Нам не страшна праця важка, Сміло у лази ставаймо“.

ст. пл. скоб Ю. І. Павлічко

УКРАЇНСЬКА ПІСНЯ В ЛЕНКЛЕНД КОЛЕДЖІ

В рамках Тижня мистецтва відбувся перед кінцем шкільного року в цій коледжній концерт, на якому українська програма захопила публіку. Надія Воліняк, учениця французької мови та співу, абсолютна фортепіанова Студі С. Яремкевича, відповідала з відчуттям та технікою, три романси Яніма Вечера, при акомпаніменті проф. Юри Яремкевича. Пісні були співані українською мовою, з рефренами по-англійськи. Рефрени сприймано ентузіастично.

Проф. Юрій Григорій

Пластуни відвідали молодечі оселі

Нью-Йорк. — В середу 14-го липня ц. р., табір пластовий „Акорді Карпат“ під проводом Команданта пл. сен. Ніни Самокіні та група юнаків під проводом бунчужного ст. пл. Анастас Кардашніча з табору „У Карпатах серед лісу на горбочку“, в числі 117 вирушили двома автобусами і кількома автомашинами — на відвідини таборів інших українських осель. Спершу відвідали табір СУМА в Елленвіллі, де їх вітали та гостили табори сумівців під проводом команданта п. Петрика. Пластуни склали у стіп пам'ятника Героям китицю квітів з своєї оселі „Вовча Тропа“ в Іст Четтем. Далі заїхали на „Союзівку“, де вітали їх директор В. Квас. Спеціально для гостей — пластуни виступала танкова група під проводом братів Строчких. В заміну за це пластуни заспівали їм кілька пісень. Із „Союзівки“ пластуни поїхали до Оселі ОД-УМ-у в Акорді, Н. Й. Тут незвичайно привітно зустріли їх одумівці, на чолі з командантою п. Філімончуком та п. Матулюком. Після підвечір'я пластуни вирішили залишитися до спільної молитви та зняття прапорів. Пластуни та одумівці відповіли при цьому свої гімни. Пізно ввечері повернувшись пластуни на свою „Вовчу Тропу“ повні вражень із цієї цікавої та корисної мандрівки.

Вічна Ному Пам'яті!

Д. Заневич, секр.

Вічна Ному Пам'яті!

М. Галкевич, секр.

Вічна Ному Пам'яті!

М. Галкевич, секр.

Вічна Ному Пам'яті!

М. Галкевич, секр.

Вічна Ному Пам'яті!

М. Галкевич, секр.

Вічна Ному Пам'яті!

М. Галкевич, секр.

Вічна Ному Пам'яті!

М. Галкевич, секр.

Вічна Ному Пам'яті!

М. Галкевич, секр.

Вічна Ному Пам'яті!

М. Галкевич, секр.

Вічна Ному Пам'яті!

М. Галкевич, секр.

Вічна Ному Пам'яті!

М. Галкевич, секр.

Вічна Ному Пам'яті!

М. Галкевич, секр.

Вічна Ному Пам'яті!

М. Галкевич, секр.

Вічна Ному Пам'яті!

М. Галкевич, секр.

Вічна Ному Пам'яті!

М. Галкевич, секр.

Вічна Ному Пам'яті!

М. Галкевич, секр.

Вічна Ному Пам'яті!

М. Галкевич, секр.

Вічна Ному Пам'яті!

М. Галкевич, секр.

Вічна Ному Пам'яті!

М. Галкевич, секр.

Вічна Ному Пам'яті!

М. Галкевич, секр.

Вічна Ному Пам'яті!

М. Галкевич, секр.

Вічна Ному Пам'яті!

М. Галкевич, секр.

Вічна Ному Пам'яті!

М. Галкевич, секр.

Вічна Ному Пам'яті!

М. Галкевич, секр.

Вічна Ному Пам'яті!

М. Галкевич, секр.

Вічна Ному Пам'яті!

М. Галкевич, секр.

Вічна Ному Пам'яті!

М. Галкевич, секр.

Вічна Ному Пам'яті!

М. Галкевич, секр.

Вічна Ному Пам'яті!

М. Галкевич, секр.

Вічна Ному Пам'яті!

М. Галкевич, секр.

Вічна Ному Пам'яті!

М. Галкевич, секр.

Вічна Ному Пам'яті!

М. Галкевич, секр.

Вічна Ному Пам'яті!

М. Галкевич, секр.

Вічна Ному Пам'яті!

М. Галкевич, секр.

Вічна Ному Пам'яті!

М. Галкевич, секр.

Вічна Ному Пам'яті!

М. Галкевич, секр.

Вічна Ному Пам'яті!

М. Галкевич, секр.

Вічна Ному Пам'яті!

М. Галкевич, секр.

Вічна Ному Пам'яті!

М. Галкевич, секр.

Вічна Ному Пам'яті!

М. Галкевич, секр.

Вічна Ному Пам'яті!

М. Галкевич, секр.

Вічна Ному Пам'яті!

М. Галкевич, секр.

Вічна Ному Пам'яті!

М. Галкевич, секр.

Вічна Ному Пам'яті!

М. Галкевич, секр.

Вічна Ному Пам'яті!

М. Галкевич, секр.

Вічна Ному Пам'яті!

М. Галкевич, секр.

Вічна Ному Пам'яті!

М. Галкевич, секр.

Вічна Ному Пам'яті!

М. Галкевич, секр.

Вічна Ному Пам'яті!

М. Галкевич, секр.

Вічна Ному Пам'яті!

М. Галкевич, секр.

Вічна Ному Пам'яті!

М. Галкевич, секр.

Вічна Ному Пам'яті!

М. Галкевич, секр.

Вічна Ному Пам'яті!

М. Галкевич, секр.

Вічна Ному Пам'яті!

М. Галкевич, секр.

Вічна Ному Пам'яті!

М. Галкевич, секр.

Вічна Ному Пам'яті!

М. Галкевич, секр.

Вічна Ному Пам'яті!

М. Галкевич, секр.

Вічна Ному Пам'яті!

М. Галкевич, секр.

Вічна Ному Пам'яті!

М. Галкевич, секр.

Вічна Ному Пам'яті!

М. Галкевич, секр.

Вічна Ному Пам'яті!

М. Галкевич, секр.

Вічна Ному Пам'яті!

М. Галкевич, секр.

Вічна Ному Пам'яті!

М. Галкевич, секр.

Вічна Ному Пам'яті!

М. Галкевич, секр.

Вічна Ному Пам'яті!

М. Галкевич, секр.

ВІДПІШЛИ ВІД НАС

АНДРІЙ БРОВЧУК, довголітній член Т-ва Т. Шевченка, Відд. 441 в Тандер-Бей, Онт., Канада, номер 8 квітня 1971 р. на 71-му році життя. Покійний народився 17 квітня 1899 р. в с. Толстополь, Скав'ятин в Україні, а членом УНСОУ став в 1948 році. Залишив у смутку дружину Марію, сина Стефана, три дочки і брата в Україні. Похорон відбувся 14 квітня 1971 р. на цвинтарі Рінсвіль в Тандер-Бей, Онт., Канада.

Вічна Ному Пам'яті!

Д. Заневич, секр.